

[Hjermind.]

Sager, baade de store Straffesager og de store Værnemagersager, kan afsluttes inden for en rimelig Tid.

Med disse Bemærkninger skal jeg opfordre til at stemme for de af Ministeren stillede og af Udvalgets Flertal tiltraadte Ændringsforslag.

Robert Mikkelsen: Der er en væsentlig Forskel paa det Lovforslag, som nu foreligger efter Udvalgsbehandlingen med de dertil knyttede Udtalelser fra Udvalgets Flertal, og det Forslag, som blev fremsat i Folketinget den 1. Februar i Aar. Den ærede Ordfører for Venstre citerede dengang Professor Hurwitz: Det bliver for hver Dag, der gaar, sagde han, klarere, at Straffelovstillægget af 1. Juni 1945 ikke kan opretholdes uforandret.

De Forandringer, der blev foreslaaet, var ogsaa ganske omfattende: Konfiskationsbestemmelsen skulde stærkt afsvækkes, Mindstestrafen skulde nedsættes fra 4 til 1 Aar for alle andre end de groveste Forbrydere, Stikkeri ved Anmeldelse til det danske Politi, f. Eks. af Kommunerne, maatte efter Forslaget blive straffrit. Hertil kommer Bestemmelserne om Prøveløsladelse med en omfattende Revision med Straf nedsættelse for Øje af de hidtil afsagte Domme. Det blev under Behandlingen paavist, at Forslaget vilde medføre Løsladelse af henvend 7 000 Personer. Det var en gennemgribende Ændring af hele Forræderilovgivningen, der da var Tale om.

Under Udvalgsbehandlingen er nu Bestemmelsen om Ændring i Konfiskationsbestemmelsen udgaaet, og Ændringen af Bestemmelsen om Anmeldelse til dansk Myndighed er ogsaa faldet bort. Mindstestrafen er ikke nedsat til 1 Aar, men kun til 2 Aar, og til Bestemmelsen herom knytter Udvalgets Flertal den Bemærkning, at man ikke har villet gaa med til en almindelig Strafnedsættelse, men alene foreslaar Ændringen for at bringe Loven i bedre Overensstemmelse med den foreliggende Praxis, som man altsaa i alt væsentligt godkender. Som Følge heraf bortfalder ogsaa den vidtløftige Revision af de tidligere afsagte Domme.

Ud over denne fastholdte Ændring, som efter Udvalgsflertallets Bemærkninger ikke kan kaldes for nogen reel Forandring af Loven — saaledes er den i hvert Fald ikke tænkt —, er der tilbage en Række Ændringer, der kun er mere eller mindre overflødige Kommarettelser, Korrekturforandringer i den gældende Lov og saa Bestemmelsen om Prøveløsladelse. Det er altsaa, hvad der blev

tilbage efter den store Barsel i Februar, en relativt beskeden Mus, i hvert Fald saadan som det nu foreligger; om det er slet saa beskeden, naar vi faar Resultatet af Ændringerne at se i Praxis, ved jeg ikke, og det kan ingen vide i Dag, men jo mindre Realitet der efter Udvalgsflertallets egen Mening ligger i Forslaget, des mindre Aarsag er der i hvert Fald til at ændre Loven.

Jeg vil gerne knytte nogle Bemærkninger til Ændringsforslagene. I den gældende Lovs § 3 hedder det i Almindelighed, at den normale Mindstestraf, naar der foreligger formildende Omstændigheder, kan nedsættes. Nærmere Eksempler herpaa er ikke opregnet, og det har da ogsaa vist sig at være ganske overflødigt. Ingen vil kunne paastaa, at Domstolene har haft vanskeligt ved at finde formildende Omstændigheder i disse Sager; tværtimod er de anvendt i saadant Omfang, at Mindstestrafen i Stedet for at være en normal Straf er blevet en temmelig sjælden Undtagelse, og Undtagelserne, de formildende Omstændigheder, er blevet den alt overvejende Regel. Ikke desto mindre indføjes der nu i § 3 en Opregning af en Række Omstændigheder, der skal gælde for formildende. Det er i bedste Fald overflødigt. Hvis det virkelig er formildende Omstændigheder, der nævnes, finder Domstolene nok ud af det uden denne nye Pegepind, og er de det ikke, vil Bestemmelserne virke uretfærdigt og skadeligt forringende paa den bestaaende Lov. Det gælder f. Eks., naar Hvervning før 29. August 1943 eller Hvervning i Udlandet nævnes som formildende Omstændigheder; det er afgjort ikke formildende Omstændigheder.

I § 3 skal ogsaa den Bestemmelse udgaa, hvorefter Prøveløsladelse ikke kan finde Sted. Jeg har i og for sig Sympati for Prøveløsladelse, det er en af de Ting, der er Anledning til ved senere Lejlighed at tage op til Drøftelse. Men det bør ikke ske nu. Det er nemlig sin Sag nu at give Adgang til Prøveløsladelse. En af de Dommere, som vel har størst Erfaring i disse Sager, Landsdommer Lucas, udtalte paa Kriminalistmødet, som det blev citeret af den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti ved dette Lovforslags første Behandling, at man skulde være varsom med uden videre at overføre en almindelig Prøveløsladelsesregel paa disse Sager, og Professor Krabbe, som stærkt anbefalede Revision af Forræderilovgivningen, har dog udtrykt Betænkelighed ved Anvendelse af Prøveløsladelse paa dette Punkt.

En af de Ting, der taler imod Prøveløsladelse, er, at Paadømmelsen af For-